

چشم انداز

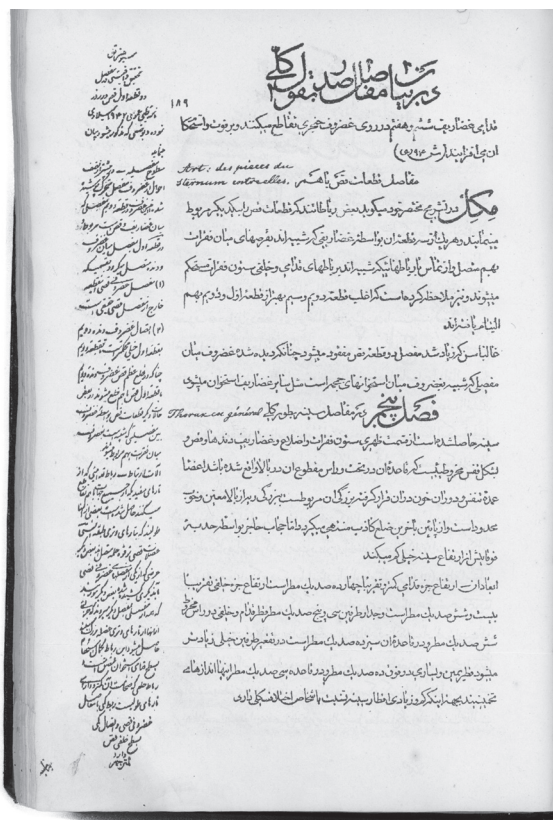
ایران نامه

محمد توکلی طرقي*

سرديبر و استاد داشگاه تورنتو

ایران نامه در آستانه ۳۰

سالگی با چالش و چشم اندازی
نو روبه روست. در سه دهه گذشته
دامنه پژوهش های منتشر شده در
این فصل نامه از حوزه ادبیات به
پهنه دیگر علوم انسانی و اجتماعی
کشیده شده است. در این روند
گسترش روش ها و نگرش ها جلال
متینی، داریوش شایگان، داریوش
آشوری، شاهرخ مسکوب، هرمز
حکمت و دیگر دبیران، مشاوران و
همکاران ایران نامه سپیم بودند. این
گسترش حوزه های پژوهشی علوم
انسانی و اجتماعی، بالندگی مطالعات
ایرانی را در پی داشته است. با تاکید
بیشتر بر معیارهای دانشگاهی در
ارزیابی، پذیرش و چاپ مقالات در
شماره های آینده، امیدواریم که
ایران نامه همچنان نقش سازنده ای
در روشمندی و توانمندی تحقیقات
ایرانی داشته باشد.

علی بن زین المادین همدانی، جواهر الترویج، ۱۸۹۰.

همچون گذشته نه تنها مرزهای سیاسی ایران کنونی، بلکه مرزهای ایران فرهنگی و سرزمین‌هایی که با فرهنگ ایران زمین پیوندی کهن و نو داشته و دارند، نیز در چشم‌انداز جغرافیایی ایران‌نامه قرار می‌گیرد. با مهاجرت و پراکندگی ایرانیان در سراسر جهان، بررسی و شناخت پدیده‌های زبانی و فرهنگی و اجتماعی در غربت نیز بر دامنه پژوهشی *ایران‌نامه* افزوده می‌شود. با بهره‌گیری از چاپ و پخش الکترونیکی و گسترش ارتباط با دانشوران در سراسر جهان، امید است که *ایران‌نامه* در نقد و بازاندیشی و نوآوری پژوهشی در حوزه‌های متفاوت ایران‌شناسی سهم بیشتری داشته باشد.

با انتقال دبیرخانه *ایران‌نامه* به دانشگاه تورانتو، این فصل‌نامه بنیاد مطالعات ایران از این پس در قطعی بزرگ‌تر و به شکلی پیراسته‌تر در اختیار خوانندگان قرار می‌گیرد. از آن جهت که *ایران‌نامه* تأکید خاصی بر مستند بودن مقالات دارد، در صفحه‌آرایی جدید یادداشت‌های هر مقاله را از پایان متن به حاشیه آورده‌ایم. بدینسان یادداشت‌های مربوط به هر صفحه در حاشیه همان صفحه آمده است. در این صفحه آرایی از نسخه‌های خطی و چاپ سنگی فارسی الهام گرفته‌ایم.

از این پس همزمان با چاپ کاغدی، *ایران‌نامه* در فضای مجاری و از طریق پایگاه www.irannameh.org در سراسر جهان دست یافتنی و قابل تکثیر است. خوانندگان با ثبت نام در این پایگاه، به بایگانی همه شماره‌های گذشته *ایران‌نامه* از پاییز ۱۳۶۱/۱۹۸۲ تا کنون دسترسی خواهند داشت.

تداوم و نظم *ایران‌نامه* مدیون کوشش‌های بی دریغ دکتر هرمز حکمت است که از سال ۱۳۷۰/۱۹۹۲ مدیریت مجله را برعهده داشت. او از بنیادگذاران انجمن بین‌المللی ایران‌شناسی (International Society for Iranian Studies) در سال ۱۳۴۷/۱۹۶۷ بوده و در ۲۰ سال گذشته نقش مهمی در پایداری *ایران‌نامه* داشته است. از کوشش‌های ایران‌شناسانه این یار دیرین سپاس‌گزاریم.

این شماره را به یاد شادروان ایرج افشار (۱۹۲۵-۲۰۱۱) با نوشته‌هایی از احسان یارشاطر، همایون کاتوزیان، و عبدالحسین اذرنگ آغاز می‌کنیم. نقش ایرج افشار در تحکیم بنیادهای ایران‌شناسی کم‌نظیر بوده است. با همکاری همایون کاتوزیان، یکی از شماره‌های آینده *ایران‌نامه* را به بررسی جوانب متفاوت کوشش‌های دانش‌ورزانه ایشان اختصاص می‌دهیم.